

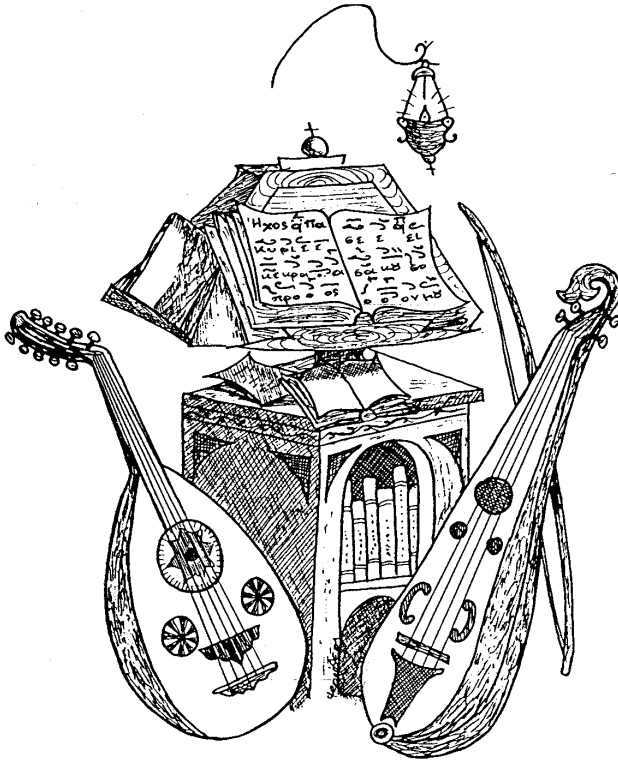
Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

«Λείδω ξυνεΐοισι,
θύρας δ' ἐπίθεσθε
βέβηλοι»
(Ορφικόν)

ΕΤΟΣ Δ' - ΤΕΥΧΟΣ Αριθμ. 18
ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2009

ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ Η ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ:
ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ 19 Τ.Κ. 25100
ΑΙΓΙΟ

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ
ΠΡΟΑΞΗΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»**

ΚΩΔ. 7587

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

- 1. Ακρίδας Θεόδωρος**, Πρόεδρος
Αιτωλικού 101, Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-28383 ή 24742
- 2. Γκοτσόπουλος Ανδρέας**
Α' Αντιπρόεδρος
Δοιράνης 16, Χολαργός 15562
Τηλ. 210-6577027, κιν. 6979976423
- 3. Ζαρακοβίτης Κων/νος**
Β' Αντιπρόεδρος
Αιτωλίας 2, Ηλιούπολη 16341
Τηλ. 210-9920182 & 210-9918584
- 4. Γιάννου Νικόλαος**, Γ. Γραμματέας
Μυκηναϊκών τάφων 24, Σπάτα 19004
Τηλ. 210-6632695
- 5. Κατσιφής Βασίλειος**,
Ειδ.Γραμματέας, Λ. Κατσώνη 28-30,
Δάφνη 17236 Τηλ. 210-9707808
- 6. Σαλάτας Σπυρίδων**, Ταμίας
Ανοιξεως 35, Καματερό 13451
Τηλ. 210-2313092
- 7. Καμπίσης Δημήτριος** Μέλος
Αρκαδίου 20, Κάτω Χαλάνδρι 15231
Τηλ. 210-6740335
- 8. Τσιντζίφα Βαρβάρα**, Μέλος
Αλαμάνας 7, Βούλα Αττικής 16673
Τηλ. 6945509444
- 9. Κοτρώτσος Παναγιώτης**, Μέλος
Παυσανία 1, Ναύπακτος 30300
Τηλ. 6977577734

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Χατζηχρόνου Γεώργιος**,
Αναλήψεως 51, Βριλλήσια 15235
Τηλ. 210-8030259
- 2. Κότσικας Δημήτριος**
Σώσσου 29, Βύρωνας 16233
Τηλ. 210-7600421
- 3. Σιώλος Γρηγόριος**
Δ. Υψηλάντου 6 Καλλιθέα 16777

**Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ
ΕΝΩΣΗΣ ΠΡΟΑΞΗΣ ΤΩΝ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»**

Αγ. Ιωάννου 19, ΤΚ 25100 Αίγιο.
Τηλ.26910-29842 FAX: 26910-23492

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Και υπεύθυνος κατά Νόμον
Θεόδωρος Ακρίδας
Πρόεδρος της Π.Ε.Π.Ε.Μ.
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Θεόδωρος Ακρίδας**
Πρωτοψάλτης – Μουσικολόγος –
Συγγραφέας.
- 2. Βασίλειος Κατσιφής**
Άρχων Μουσικοδ/λος - Πρωτοψάλτης-
Συγγραφέας.
- 3. Θεοδωρακόπουλος Φώτης**,
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης.
- 4. Γιάννου Νικόλαος**,
Καθηγητής Μουσικής-Πρωτοψάλτης.

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Χρήστος Παπαδημητρίου, Δικηγόρος,
Χαρ. Τρικούπη 37,
Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-22838

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φώτης Θεοδωρακόπουλος
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης
Αγ. Ιωάννου 19, Αίγιο 25100
Τηλ. 26910-29842 FAX. 26910-23492

ΛΠΟΥΕΙΣ

του Αρχιμανδρίτου π. Αθ. Σιαμάκη.

Δεν θ' αναφερθώ σε μουσικές λεπτομέρειες, που αποτελούν την πέτρα του σκανδάλου για τους επιγόνους των ανάπηρων μουσικών αντιλήψεων του Σ. Καρά, διότι για το ζήτημα αυτό έχουν γραφεί πολλές αξιόλογες ανασκευαστικές και ανατρεπτικές μελέτες, και θεωρώ ότι η συνεχής τριβή με ανούσιες λεπτομέρειες καταντά μιζέρια, η δε υπόθεση παραμένει στάσιμη, χωρίς να φαίνεται φως στον ορίζοντα.

Η μικρή μου ενασχόληση με την προβληματική των απόψεων της γνωστής μουσικής μερίδος μού δίνει τη βεβαιότητα ότι όσες συζητήσεις και αν γίνουν στο μέλλον σε ζητήματα τέτοια μουσικών λεπτομερειών, το τραυματισμένο σύστημα των συνεχιστών του Σ. Καρά μάλλον δεν θα επιτρέψει να προκύψει γενική συμφωνία και κατ' επέκτασιν ομόνοια και ενότητα του ψαλτικού κόσμου. Εφαρμόζοντας στην περίπτωση με μικρή παρέκκλιση παύλεια έκφραση σχετική με την αμετάπειστη νοοτροπία των αιρετικών, με λύπη μου τονίζω ότι το γνωστό σύστημα «εξέστραπται (= έχει διαστραφεί) και αμαρτάνει ον αυτό κατάκριτον».

Με αυτό το τελευταίο, όπως αντιλαμβάνεσθε, το θέμα μετατοπίζεται. Από μουσικό γίνεται ηθικό, (με την ευρύτερη έννοια), αφού οι μουσικές πεποιθήσεις φέρονται από μουσικούς φορείς δύσκαμπτης και αμετάπειστης νοοτροπίας. Επαναλαμβάνω, η υπόθεση δεν έχει να κάνει με αυτές ή εκείνες τις μουσικές ερμηνείες επί θεωρητικών λεπτομερειών, αλλά με τη νοοτροπία των ιοφόρων της γνωστής παρατάξεως.

Για να μην γενικολογώ, θ' αρκεσθώ στην περιγραφή μιάς μόνο συγκεκριμένης περιπτώσεως φορέως της γνωστής νοοτροπίας, με την οποία αλλοιώνεται η μουσική θεωρία του Χρυσάνθου και υποτιμάται η νοημοσύνη του Ελλαδικού ψαλτικού κόσμου. Η ψηλάφηση έγινε κατά την

έρευνα και συγγραφή της μελέτης μου «Το Θεωρητικόν του Χρυσάνθου μουσικο(φιλο)λογικώς». Η μία δε και συγκεκριμένη ανωτέρω περίπτωση γίνεται αυτομάτως αφορμή ν' αποκαλυφθεί και η γενική παθολογία των στελεχών της ομάδος.

Με λύπη μου διεπίστωσα ότι η μουσική συγγραφική νοοτροπία του Γιώργου Κωνσταντίνου, εκδότη και επιμελητού του βιβλίου «Θεωρητικόν Μέγα της μουσικής Χρυσάνθου του εκ Μαδύτων. (Το ανέκδοτο αυτόγραφο του 1816. Το έντυπο του 1832)» ο οποίος προβάλλεται ως κορυφαίο στέλεχος και μπροστάρης της εκκεντρικής μουσικής του Καρά, δεν είναι έντιμη και ειλικρινής στο συγκεκριμένο σύγγραμμά του.

Ως γνωστόν, παίρνοντας η Εκκλησία της Ελλάδος σχετικά πρόσφατα (το 2003) θέση υπέρ της μουσικής που εισηγούνται οι τρεις μεταρρυθμισταί Γρηγόριος πρωτοψάλτης, Χουρμούζιος Χαρτοφύλακας και Χρυσάνθος εκ Μαδύτου, και θέτοντας εκτός όλη τη γνωστή ομάδα, που πετροβολούσε μέχρι χθές τη μεταρρύθμιση και τους μεταρρυθμιστάς, εκ μέρους της τελευταίας ανακρούεται πρύμνα και αναλαμβάνεται δαιμονιώδης προσπάθεια εμφανίσεως ενός αλλοιωμένου Χρυσάνθου, προκειμένου ν' αποδειχθεί δηλαδή ότι τελικά ο Καράς δεν αντιτίθεται στις μουσικές αντιλήψεις του Χρυσάνθου και των άλλων δύο πρωτεργατών της σημειογραφικής μεταρρυθμίσεως του 1814, όπως κατηγορήθηκε, αλλά τις αποδέχεται και ταυτίζεται με αυτές!

Αυτή η δαιμονιώδης προσπάθεια για επίτευξη νομιμοποιήσεως της παρατάξεως έναντι της Εκκλησίας της Ελλάδος ενεργοποιείται από την πληγείσα ομάδα με την προαναφερθείσα έκδοση, στην οποία παρουσιάζεται το μαύρο ως άσπρο. Εμφανίζεται σ' αυτήν ένας άλλος Χρυσάνθος, που αναιρεί τον εαυτό του και συμφωνεί με τον Σ. Καρά. Λανσάρεται μια άλλη θεωρία αναπτυσσόμενη δήθεν σε τελευταίως ανακαλυφθέν στη Δημητσάνα χειρόγραφο του Χρυσάνθου, εγκυρότερο και αυθεντικότερο τάχα

του χρυσάνθειου χειρογράφου, από το οποίο προήλθε το Θεωρητικό του 1832. Μια θεωρία που αποδεικνύει τη μέχρι τώρα ισχύουσα θεωρία του Χρυσάνθου νόθο, αυτούς δε που τη στήριξαν, πλανεμένους.

Και για να στηθεί το είδωλο του νέου Χρυσάνθου ο προαναφερθείς φορέας της θεωρίας του Καρά θελητά ή αθέλητα, ενσυνείδητα ή ασυνείδητα, στην ονομασθείσα πιο πάνω ογκώδη έκδοσή του, την αδρά χορηγηθείσα από τη διάσημη μονή Βατοπεδίου, παρόλη την προς τούτο απελπιστική του ανεπάρκεια, αναλαμβάνει εργολαβικώς την ανόρθωση του τρωθέντος γοήτρου της παρατάξεως, πατώντας επί πτωμάτων.

Συγκρίνει ανομοιογενή πράγματα, προβαίνει σε λανθασμένες εκτιμήσεις, εκτιμά ως πλήρη την μη πλήρη πραγματεία του Χρυσάνθου, αποσιωπά κραυγαλέες μαρτυρίες, αφήνει ασχολίαστα ντοκουμέντα, αγνοεί βασικές γνώσεις, υποστηρίζει το σχεδίασμα ως πραγματεία και την πραγματεία ως σχεδίασμα, σμικρύνει, μεγενθύνει, εθελουφλοί, επιδίδεται σε παραναγνώσεις, προσθήκες, αφαιρέσεις, αδυνατεί να ερμηνεύσει οφθαλμοφανή φαινόμενα, υποστηρίζει ότι ο άνθρωπος συγκρίνεται προς το σκίτσο και όχι το σκίτσο προς τον άνθρωπο, παρουσιάζει απελπιστικές αδυναμίες στην έκφραση και στη γνώση, μεγαλαυχεί και γαυριά ως μόνος ειδικός, παρουσιάζει την έκδοση ως κριτική ενώ δεν είναι κριτική, με μία λέξη εκδηλώνει μια αρρωστημένη και ηθικώς επιλήψιμη και επικίνδυνη μολυσματική νοοτροπία σε όλο το φρικτό μεγαλείο της, όπως απέδειξα στη σχετική μελέτη μου.

Αν λοιπόν κορυφαίοι φορείς της παρατάξεως ελέγχονται για μεταχείριση τέτοιας στρεβλότητας, αποδεικνύεται κατά συμπερασμόν γενική βλάβη ήθους στη γραμμή που ακολουθείται από όλους τους βαστακτάς της ομάδος, οι οποίοι τον ενθαρρύνουν στην ενέργειά του αυτή, προλογίζοντας τέτοιες εκτρωματικές μελέτες, πράγμα άκρως ανησυχητικό για την πορεία των μουσικών πραγμάτων, καθόσον η ομάδα εμμένει μονολιθικά και εποι-

κοδομητικός διάλογος σε τέτοια βάση δεν μπορεί να ελπίζεται.

Κατόπιν τούτου θεωρώ ότι εύστοχα και έγκαιρα οργανώνονται συσκέψεις, προκειμένου να εστιαστεί ο ιός που απειλεί το μέλλον των μουσικών πραγμάτων στον τόπο μας, καθώς η υπόθεση μέρα με την ημέρα παίρνει επείγοντα χαρακτήρα, λόγω της επεκτάσεως της μόλυνσεως. Είναι καιρός, ο κύριος κορμός του ορθοφρονούντος ψαλτικού κόσμου, παράλληλα προς την επί μέρους άσκηση της αληθινής και ορθοδόξου μουσικής, να προβεί σήμερα σε μια εν σώματι απόρριψη και δημόσια καταγγελία της ανεντιμότητας, και συνάμα αφενός μεν σε μια διακήρυξη της ανεκτίμητης συνεισφοράς των τριών διδασκάλων και της μουσικής των, αφετέρου δε σε μια χάραξη συμπορεύσεως με την εκπεφρασμένη άποψη της Εκκλησίας, και ύψωση αρραγούς μετώπου ενώπιον του καιροσκοπισμού. Συνιστάται δε περαιτέρω επαγρύπνηση, συσπείρωση και ετοιμότητα.

Η πράξη απορρίψεως θα είναι σύμφωνη με την επιταγή του αποστόλου Παύλου, «**Αιρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού**».

----- . -----

ΕΚΔΟΧΗ ΝΕΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Γεώργιος Χατζηχρόνογλου - Αρχων Υμνωδός.

Με τίτλο «**ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΔΥΣΠΛΑΣΙΩΝ Σ.ΚΑΡΑ**» κυκλοφόρησε το τελευταίο του βιβλίο ο γνωστός πρωτοψάλτης – μουσικολόγος και πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Προασπιστών της Εθνικής Μουσικής «**ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ**» κ. Θεόδωρος Ακρίδας. Ο συγγραφέας – βαθύς γνώστης του θέματος – με άρτια επιστημονική μεθοδολογία, απόλυτη τεκμηρίωση, αγαστή ευθυκρισία και πλήρη σαφήνεια, φωτίζει όλες τις πτυχές του αναφύεντος μουσικολογικού ζητήματος, παραθέτοντας στοιχεία σπάνια και

άγνωστα στο ευρύ κοινό. Το περισπούδαστο αυτό σύγγραμμα δεν εκφράζει απλώς την μουσικολογική εμβριθεία, την τεράστια πείρα και τη συγγραφική δεινότητα του συγγραφέα. Εκφράζει και την αγωνία ενός γνήσιου ιδεολόγου για τα τεκταινόμενα και την πορεία των μουσικών μας παραδόσεων. Είναι ένα άκρως διαφωτιστικό έργο, που θα πρέπει να μελετηθεί όχι μόνον από τους ασχολούμενους με τις μουσικές μας παραδόσεις, αλλά και από όλους τους Έλληνες.

Συγχαίρω τον διακεκριμένο πρωτοψάλτη, μουσικολόγο – συγγραφέα και του εύχομαι υγεία και δύναμη για να συνεχίσει τους μεγάλους ιδεολογικούς αγώνες του υπέρ των μουσικών μας παραδόσεων.

Στη συνέχεια παραθέτω αποσπάσματα από το περισπούδαστο αυτό έργο, που είναι απόψεις και συμπεράσματα όχι μόνον του συγγραφέα, αλλά και πολλών άλλων διαπρεπών μουσικολόγων, πρωτοψαλτών, τραγουδιστών και οργανοπαιχτών.

«.....Ο Καράς αγνόησε όλα τα βασικά στοιχεία της μουσικής μας παράδοσης και δημιούργησε ένα υποκατάστατο της. Αυτό το υποκατάστατο προωθούν με εργώδη τρόπο κάποιοι επίγονοί του επικαλούμενοι μάλιστα μία – δήθεν – επιστημονική μεθοδολογία. Όμως, ακόμα και η τελειότερη επιστημονική μεθοδολογία όταν αντίκειται προς την αλήθεια, είναι σόφισμα.

Και αφού ο Καράς αντιτίθεται προς τους πάντες και απορρίπτει τα πάντα, προς το τέλος του προλόγου του διατυπώνει τους εξής αφορισμούς: *Ας όψονται δε τα εύκολα ωδειακά διπλώματα βυζαντινής (!) μουσικής και όχι η Σχολή του Μουσικού Συλλόγου, αδυνατούσα να τα χορηγή εις τους μόλις την στοιχειώδη μουσικήν παιδευσιν παρακολουθήσαντας και ευεργετηθέντας παρ' αυτής. Ούτε πταίει ο «πεπαλαιωμένος» -χαρά εις τον συγχρονισμένον των ωδειακών Σχολών – τρόπος διδασκαλίας και άλλα*

παιδαριώδη φανταστικά παίγνια και παραμύθια της Χαλιμας, άτινα φίλος ωδειακός βυζαντινομουσικολόγος, εις το Περιοδικόν «Ντέφι» 10/11/1982 σελ. 32 σοβαροφανώς αναφέρει. Με ενός και δυο ετών φοίτησιν εν τη Δύσει, γίνεται – αν γίνεται – κανείς βυζαντινός μουσικο - «λόγος». Έχομεν ανάγκην γνησίων βυζαντινών και μη ωδειακών Μουσικών Σχολών και ψαλτών και όχι δυτικο-βυζαντινών μουσικολόγων· μερικαί υποτροφίαι ακόμη εις την Δύσιν και το είδος θα κηρυχθή εν υπερεπαρκεία. Αυτές είναι οι σαφέστατες απόψεις του Καρά περί των διπλωματούχων της βυζαντινής μουσικής, περί των ωδειακών Μουσικών Σχολών και περί των σπουδασάντων στη Δύση βυζαντινο – μουσικολόγων. Εκ μέρους μας ουδέν σχόλιον επ’ αυτών. Απλώς θα εκφράσουμε την απορία μας και κάποια αμείλικτα ερωτήματα, που βασανίζουν το σύνολο των θεραπόντων την βυζαντινή Εκκλησιαστική μας μουσική. Πώς δηλαδή, κάποιοι από τους παραπάνω «αφορισθέντες» Δυτικοσπουδασμένους «βυζαντινο – μουσικολόγους», όχι μόνον συντάσσονται με αυτές τις απόψεις του Σ. Καρά, αλλά υπεραμύνονται – γενικώς – και των θεωρητικών δοξασιών του. Αν και οι λόγοι της στάσης τους αυτής αποτελούν κοινό μυστικό, ο χρόνος θα αποκαλύψει πολλά και θα δώσει σαφείς απαντήσεις.

...Αυτοί οι παράγωγοι φτάνουν τους 50, οπότε οι ήχοι του συνολικά ανέρχονται σε 92 (!) Όλοι δε αυτοί οι ήχοι ανήκουν σε όλα τα γένη, αλληλοδανειζόμενοι όλες τις κλίμακες. Είναι οφθαλμοφανές ότι ο Σ. Καράς επηρεάστηκε από την μουσική της Ανατολής με τα 12 κύρια μακάμια, τους 13 κύριους και 90 καταχρηστικούς σιουπέδες και τους 64 μπεστέδες.

...Εδώ ο Σ. Καράς, - σε μια από τις πολλές αυτοαναιρέσεις του – αφ’ ενός μεν διατυπώνει κατηγορηματικά την άποψη ότι *διάστημα μικρότερον των 4 τμημάτων...είναι αδύνατον ν’ αντιληφθή η αίσθησις και εκτελέση η φωνή*, αφ’ ετέρου δε μας παρουσιάζει κλίμακα με ακραίο διάστη-

μα 3¼ τμημάτων! Άρα λοιπόν θέτει εαυτόν **εκτός πραγματικότητας**.

Γιατί – άραγε – προέβη σε αυτές τις ακατανόητες και καταστροφικές για την Ελληνική μουσική ενέργειες; Για να φαλτσοποιήσει την θεωρία ή για να δώσει θεωρητική υπόσταση σε φάλτσες φωνές; Απορίας άξιον!

Πᾶσα ἄλλη ἐργασία, ἀρνούμενη, εἴτε ἐκ πλάνης, εἴτε ἀπό σκοποῦ, τήν ἐν διαστήματι τοσοῦτων αἰώνων πολυσχιδῆ τῆς πρώτης μουσικῆς στενογραφίας ἐξέλιξιν και την βαθμιαίαν ταύτης ἀνάλυσιν καί ἐξήγησιν, θα ἦ πάντοτε ὅσον τολμηρά, τοσοῦτον και ἀστήρικτος.

Ο Σ. Καράς δε δίνει ούτε ένα παράδειγμα παλαιού παραδοσιακού ψάλτη που να έψαλλε με την τεχνοτροπία του. Αν υπήρχε κάποιος θα τον είχε ηχογραφήσει, κοπιάρει σε χιλιάδες αντίτυπα και θα τα είχε μοιράσει σε όλους μας.

Τι επιδιώκει λοιπόν με τις νεοφανείς προσθήκες στο ισχύον σύστημα γραφής;

Άραγε ο Μακαριστός και Σεβαστός κατά τα άλλα Σ. Καράς, του οποίου επικαλούνται ότι ακολούθησαν το σύστημα του είναι ο νεοφανής αιρετικός;

Γενικά η Ισλαμική λατρευτική μουσική έχει μυστικιστικό χαρακτήρα. Μια τέτοια μουσική θεωρία περιγράφει στις μέρες μας και ο μουσικός Σ. Καράς, ο οποίος ανεπιτυχώς την ονομάζει ελληνική. Δυστυχώς, οι δομές αυτής της μουσικής θεωρίας δεν δείχνουν ουδεμία σχέση με αυτή της ελληνικής Αρμονικής, αλλά τουναντίον μ' αυτή των ισλαμικών Αράβων και Τούρκων.

Ο Καράς παραπλανεί τους αναγνώστας του **Θεωρητικού** του να πιστεύουσιν ότι στηρίζεται εις έρευναν, ενώ δεν στηρίζεται. Δίδει την εντύπωσιν ότι αυτός δεν είναι «ώσπερ οι λοιποί» μουσικοί οίτινες έγραψαν θεωρίας άνευ τινός ερεύνης, απατών και απατώμενος ενσυνειδήτως.

...Για παράδειγμα θα αναφέρω τον κ. Σ. Καρά... Έφτιαξε ακόμα και μια κομπανία, όπως αυτός τους ήθελε.. Μ' όλους αυτούς πήρε σβάρνα τα χωριά της Ελλάδας να καταγράψει τάχα τη δημοτική μουσική από αυθεντικούς

ανθρώπους, μέσα στα ρέματα και στα χωράφια. Αλλιώς όμως τα λέγανε εκείνοι κι αλλιώς τα κατέγραφε αυτός.

Ο μεγάλος (κατά την άποψη τη δική μου κι όλων των καλλιτεχνών της δημοτικής μουσικής) καταστροφέας της παραδοσιακής μας μουσικής είναι ο Σ. Καράς με την ομάδα του.

...Την αρμονική συνύπαρξη βιολιού και λύρας στην κριτική μουσική τάραξε ο Σ. Καράς με μία παρέμβασή του στα μέσα της δεκαετίας του 1950. Βλέπετε, από τη μια αγνοούσε τα στοιχεία που πιστοποιούν τη μακραίωνη βιολιστική παράδοση στην Κρήτη και τα οποία είδαν το φώς της δημοσιότητας αργότερα με τις έρευνες του Ν. Μ. Παναγιωτάκη και από την άλλη περιφρονούσε τις πολλές, προφορικά παραδοτέες πληροφορίες των κατοίκων της επαρχίας Κισσάμου, που κάνουν λόγο για λαϊκούς βιολάτορες από τα μέσα του 18^{ου} αιώνα.

...Ασ' τονε τον Καρά.. Ο Καράς τότε μάζευε από τα εργοστάσια κοπέλες ότι θα τις κάνει κάτι και τους μάθαινε «Σαν πας μαλάμω μ' για νερό» και δυο –τρία άλλα τραγούδια. Αυτός ήταν τότε ο Καράς...Ηρθε σπίτι μας για να πάρει τον πατέρα μου, πήγαμε και αυτός έγραφε αυτά, που του λέγαμε. Πάμε μετά και βλέπουμε το τραγούδι μας γραμμένο στον πίνακά του...Ε, άμα τα πήρε απ' όλους με.....,τι θα γίνει; Έπρεπε να καθήσουμε εμείς εκεί και να βλέπουμε αυτόν να τραγουδάει τα τραγούδια μας «προς διάδοσιν της Εθνικής Μουσικής»; Και σώνει και καλά να τονε λέμε δάσκαλο; Βρε εγώ θα σε πω εσένα δάσκαλο; Που σου φερα δικά μου τραγούδια και σου τα' μαθα;

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η συνολική ύλη του παρόντος έργου καταδεικνύει εναργώς ότι ο Σ. Καράς προσπάθησε να προσεγγίσει την Ελληνική μουσική εντελώς υποκειμενικά, αποστασιοποιηθείς πλήρως από την ουσία, τους κανόνες, το γράμμα και το πνεύμα της. Απλώς, δημιούργησε ένα καθαρώς προσωπικό του ασαφές σύστημα – συνοθύλευμα

μουσικών δυσπλασιών με έντονα αραβοπερσοτουρκικά στοιχεία, όπως προκύπτει από το λαβυρινθώδες και ομιχλώδες θεωρητικό του.

Εάν, Ο ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ, επικρατήσει, τότε – μοιραίως – σημαίνει και τον εκτοπισμό από τα αναλόγια όλων των μελοποιητικών έργων με τη γραφή των τριών διδασκάλων. Και, ασφαλώς, θα ακολουθήσει η εξαφάνιση όλων των ιστορικών ηχογραφήσεων των μαϊστόρων της ψαλτικής τέχνης, καθώς και των δεξιοτεχνών της δημοτικής μας μουσικής. Τότε όμως, (φευ) η μητρική μας μουσική γλώσσα αλλάζει άρδην χαρακτήρα και ένα βασικό πολιτισμικό μας στοιχείο απόλλυται οριστικώς».

----- . -----

**ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ
ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ**

Σταμάτιος – Νικόλαος Κίσσας.

Πρόεδρος Συλλόγου Μουσικοφίλων Κων/πόλεως.

Είναι τοις πάσι γνωστόν η από τινων ετών ενσκήψασα διαμάχη μεταξύ της ομάδος **Σίμωνος Καρά** και του λοιπού ιεροψαλτικού κόσμου σχέσιν έχουσα με τας καινοτομίας του αειμνήστου μουσικοδιδασκάλου, ο οποίος παρά τας δημοσιευθείσας αρχικάς του απόψεις (1933), αμφισβητεί εκ των υστέρων (1970) την μέθοδον και διδασκαλίαν των τριών διδασκάλων **Χρυσάνθου Προύσσης, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου και Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος** οίτινες με Πατριαρχικήν απόφασιν συναπετέλεσαν την Επιτροπήν του 1814 ήτις μετέγραψε και απλοποίησε την παλαιάν παρασημαντικήν.

Από της σήμερον εγκαινιάζομεν την νέαν αυτήν ιστοσελίδα αποσκοπούντες να συμβάλωμεν εις το να παραδοθεί η πατρώα ημών Εκκλησιαστική Μουσική, η και «**Βυζαντινή**» επιλεγόμενη, προς τους επιγινομένους όπως

αύτη αλώβητος και ακαινοτόμητος παρεδόθη εις ημάς υπό των αρχαίων διδασκάλων.

Ως Σύλλογος Μουσικοφίλων Κων/πόλεως φρονούμεν ότι πάσα μεταβολή ή διόρθωσις ή απλοποιήσις δεν θα ήτο ορθόν να αποτελεί έργον του οιουδήτινος, αλλά μόνον Επιτροπής συσταθησομένης, ως και τω πάλαι, κατόπιν Σεπτής Πατριαρχικής κελεύσεως.

Από γε νυν, φέρομεν εις γνώσιν των μουσικολογιωτάτων ιεροψαλτών, καθηγητών τε καθώς και παντός φιλομούσου, την επιθυμίαν μας να δημοσιεύσωμεν πάσαν καλοπροαίρετον γνώμην, μελέτην ή πραγματείαν αφορώσαν τας γενομένας αυθαιρέτους παρεμβολάς εις την καθ' ημάς μουσικήν παράδοσιν, οποθενδήποτε και αν προέρχωνται.

----- . -----

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗ ΘΗ ΚΙΝΔΥΝΩ;

Λάμπρος Β. Ζωγράφος

τ.Α' Ψάλτης Ι.Ν.Κοιμ. Θεοτόκου Χαϊδαρίου Αθηνών.

Με μεγάλη μου έκπληξη άκουσα ότι στη Δημόσια εκπαίδευση διδάσκεται το μουσικό σύστημα του Σ. Καρά, ως – δήθεν – γνήσια Ελληνική μουσική παράδοση και καθαρό Βυζαντινό ύφος (!). Παράδοξα και ακατανόητα πράγματα.

Υπηρετώ τη Βυζ. Μουσική, την ψαλτική, τα αναλόγια και συμμετέχω σε χορωδίες, επί 40 ολόκληρα χρόνια, εκ των οποίων τα 33 στην Αθήνα. Από κανένα δάσκαλό μου ή χοράρχη δεν άκουσα ήχους, ορολογίες και διαστήματα σαν αυτά της σχολής Καρά – που με την βία θέλουν να επιβάλλουν – αφού τέτοια δεν υπάρχουν σε κανένα από τα παλαιά και εγκεκριμένα θεωρητικά. Ο μέγιστος μουσικοδιδάσκαλος και κορυφαίος μουσικολόγος του 20^{ου} αιώνα, γνώστης και της Ευρωπαϊκής, αλλά και της Αραβοπερσικής μουσικής, αείμνηστος Κων. Ψάχος, που ήταν και ο ιδρυτής των επισήμων σχολών της Βυζ. Μουσικής στα Ωδεία των

Αθηνών ανατείλαντος του 20^{ου} αιώνα, ο διδάξας όλους τους μετέπειτα διακεκριμένους καθηγητές της Βυζ. Μουσικής, ουδέποτε ανέφερε τέτοιους ήχους, ορολογίες και τονικά διαστήματα. Αλλά και οι κατοπινοί Ιων. Μαργαζιώτης, Κων. Παπαδημητρίου, Θεοδ. Χατζηθεοδώρου, Θεοδόσης Γεωργιάδης, Σπύρος Περιστερης και οι νεώτεροι, Σωκράτης Βενάρδος, Κων. Κατσούλης κ.α, ουδέποτε αποδέχτηκαν τις απόψεις, τα διαστήματα και το ψάλλειν της σχολής Καρά. Απεναντίας τον μέμφονταν. Οι δε αείμνηστοι τιτάνες της Β.Μ. και της ψαλτικής, Ο Άρχων Θρ. Στανίτσας, ο Αλ. Μουτάογλου, ο Αλ. Μαργαριτόπουλος, ο Δημ. Μαγούρης και ο Πατρ. Παναγίδης, έλεγαν ότι η σχολή Καρά παραπαίει μεταξύ Σμυρναϊκού και ελαφροδημοτικού τραγουδιού.

Κατά τα 33 χρόνια της ψαλτικής μου καριέρας στην Αθήνα, ουδέποτε έψαλαν χορωδίες κατά το σύστημα Καρά, παρά μόνο η δική του και σήμερα κάποιων διαδόχων του. Διατείνονται δε, ότι μόνον αυτοί είναι οι γνήσιοι εκφραστές της παράδοσης (!) ουδέν αναληθέστερον. Είναι να φρίττει κανείς.

Ας σταματήσουν να πολλαπλασιάζουν τους Ελληνικούς ήχους και τις κλίμακες συγχέοντάς τα με τα Αραβοπερσικά μακάμια και ας σοβαρευτούν στο ψάλσιμό τους, διότι πέραν του ότι προκαλούν βάνουσα τις συνειδήσεις των ζώντων, κάνουν και τα κόκκαλα των νεκρών να τρίζουν.

----- . -----

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ – ΛΙΑΠΤΥΨΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΚΤΩΗΧΙΑΣ

Από το βιβλίο του Άρχοντος Μουσικοδιδασκάλου κ. Βασιλείου Κατσιφή, πού ήδη εκτυπώνεται και θα κυκλοφορήσει το Φθινόπωρο από τον εκδοτικό οίκο του κ. Φώτη Θεοδωρακόπουλου, παρατίθενται μερικά αποσπάσματα του μοναδικού αυτού έργου.

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ-ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΤΟΥ 5ΦΩΝΟΥ ΒΑΡΕΩΣ ΔΙΑΤΟΝΙΚΟΥ ΗΧΟΥ

(Γενικές παρατηρήσεις)

Ο δεύτερος από τους βαρείς διατονικούς ήχους που θα μελετήσουμε, είναι ο 5φωνος, ή πρωτόβαρυν.

Έχει και αυτός βάση τον Ζω της υπάτης, και κορυφή της κλίμακας του ήχου τον φυσικό Ζω της νήτης και πρέπει να επισημειωθεί, ότι και αυτός καθώς και ο 7φωνος βαρύς διατονικός, συνίστανται και εκφράζονται από πλήρη κλίμακα αποτελουμένη από 72 μόρια, σε αντίθεση με τον 4φωνο που εκφράζεται με κλίμακα 68 μορίων.

Τον υπό συζήτησιν ήχο, μπορούμε να τον χαρακτηρίσουμε και σαν δυσπόστατο, δεδομένου, ότι σε όλους τους τρόπους έκφρασής του (παπαδικό, στιχηραρικό και ειρμολογικό) από τον Πα της μέσης, μέχρι τον Ζω της νήτης (κορυφή της κλίμακας) αλλά και οξύτερα (εφ' όσον οδεύει το μέλος) βάσει των μοριακών διαστημάτων που τον συνιστούν, μας δίνει άκουσμα καθαρού πρώτου ήχου, γι' αυτό και έχει την πρόσθετη ονομασία πρωτόβαρυν. Τώρα σε ότι αφορά στην απόκλειση και τον σχηματισμό του βαρέως διατονικού, αυτή συνίσταται:

α) Από τα διαστήματα των φθόγγων Πα Νη Ζω της βάσεως και β) Από την μεγάλη όξυνση του φθόγγου Κε κατά την ανοδικήν πορεία του μέλους και εις τας δυο θέσεις (δηλαδή υπάτης και μέσης) η οποία όξυνση όμως αναιρείται κατά την καθοδική πορεία του μέλους ή της κλίμακας!

Στο σημείο κρίνεται αναγκαίον ν' αναφερθεί ότι η όξυνση του Κε, οφείλεται στο ότι ο φθόγγος Ζω (και στις δύο περιπτώσεις), έχει γίνει η βάση και η κεφαλή της κλίμακας και του ήχου, και συνεπώς υφίσταται την ανάλογη έλξη.

Επειδή, οι κλίμακες του βαρέως 5φωνου και του βαρέως 7φωνου συμπίπτουν ως προς την έκτασιν της κλίμακας, (Ζω υπάτης Ζω μέσης) και επειδή αυτή η ομοιότητα (ως προς το άνοιγμα) μπορεί να μας οδηγήσει σε

λανθασμένες εκτιμήσεις, κρίνεται αναγκαίον να επισημανθούν αυτές οι υπάρχουσες διαφορές, οι οποίες και χαρακτηρίζουν και διαμορφώνουν τον κάθε ήχο ξεχωριστά. Οι διαφορές που προκύπτουν είναι οι εξής:

α) Ο 5φωνος βαρύς διατονικός ήχος, εκφράζεται καθ' ολοκληρίαν με την κλίμακα και τα διαστήματα του πρώτου ήχου, με διαφοροποίησιν μόνον του φθόγγου Κε (σε αμφότερες τις θέσεις) που (κατ' άνοδον ΜΟΝΟΝ) έλκεται από τον φθόγγον Ζω. Κατά τα άλλα, ισχύουν απολύτως τα διατονικά διαστήματα του πρώτου ήχου.

β) Ο 7φωνος βαρύς διατονικός ήχος, εξ αιτίας της μοριακής συστάσεως της κλίμακός του, έχει τους φθόγγους Γα και Κε ωξυμένους, αλλά αυτή την όξυνση των παραπάνω φθόγγων, την κρατά και κατ' άνοδον και κατά κάθοδον, σε αντίθεση με τον 5φωνο, που η όξυνση του Κε κατά κάθοδον αναιρείται.

Συνεχίζοντας την περί του 5φωνου αναφοράν, τονίζω πως στον εν λόγω ήχο όταν το μέλος έχει καθοδική πορεία και ο Ζω στερείται προσαυξήσεως (κλάσμα-απλή) τότε ο φθόγγος αυτός ευρίσκεται σε ύφεση. Τούτο το παρατηρούμε σε όλους τους διατονικούς ήχους, αλλά διατυπώνεται ιδιαίτερος και στην ειρμολογική δοξολογία του Μανουήλ πρωτοψάλτου και σε ήχο ειρμολογικό διατονικό βαρύ 5φωνο.

Ο 5ΦΩΝΟΣ ΒΑΡΥΣ ΔΙΑΤΟΝΙΚΟΣ ΗΧΟΣ, ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟ ΠΑΠΑΔΙΚΟ.

Τον 5φωνο βαρύ διατονικό ήχο, κατά τρόπο παπαδικό, τον συναντάμε σε ελάχιστα αργά μαθήματα, αλλά ΠΑΝΤΑ εκτός της θείας λειτουργίας, δεδομένου ότι τα αργά μαθήματα της θείας λειτουργίας, έχει καθιερωθεί να ψάλλονται σε 7φωνο βαρύ διατονικό ήχο. Σαν τέτοια αργά μαθήματα (και εκτός της Θείας Λειτουργίας) είναι τα εξαίρετα μαθήματα "Τον Δεσπότην και Αρχιερέα," καθώς και το " Άνωθεν οι προφήται".

Μελετώντας την μουσικήν έκφρασιν και ανέλιξιν και των δύο αναφερομένων λίαν αξιόλογων μαθημάτων, εκείνο

που θα παρατηρήσουμε, είναι ότι και στα δύο η παρέμβαση και τό άκουσμα του πρώτου ήχου είναι φανερή και μάλιστα κατά τρόπο διαρκή. **Σημείωση:** Στον 5φωνο βαρύ διατονικό ήχο, κατά τρόπο παπαδικό, υπάρχουν ελάχιστα δημοτικά τραγούδια.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ ΤΟΝ 5ΦΩΝΟ ΒΑΡΥ
ΔΙΑΤΟΝΙΚΟ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟ ΠΑΠΑΔΙΚΟ.

Μελετώντας τον εν λόγω ήχο, κατά τρόπο παπαδικό μπορούμε να πούμε ότι παρατηρούνται οι παρακάτω ιδιαιτερότητες:

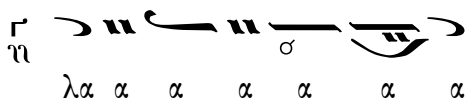
Δεσπόζοντες φθόγγοι: Στον εν λόγω ήχο, δεσπόζουν οι φθόγγοι Ζω υπάτης και οι Πα Γα Δι.

Μαρτυρίες: Κάνει χρήσιν των διατονικών μαρτυριών.

Φθορές: Ομοίως.

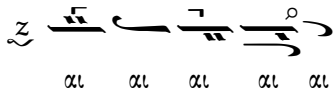
Ήθος: Το ήθος του ήχου, μπορούμε να το ονομάσουμε δυσπρόστατο, δεδομένου ότι από τον Πα της μέσης μέχρι και τον Ζω' της νήτης (ή και οξύτερα) κρατά και εκφράζει την χαρωπή και ανυψωτική έκφραση του πρώτου ήχου. Προστιθεμένων όμως κατά κάθοδον των φθόγγων Πα Νη Ζω (που εκφράζουν τον βαρύ ήχο) τότε το ήθος γίνεται κατευναστικό και στο έπακρον θρησκευτικό.

Έλξεις: Τονίσθηκε και προγενέστερα, ότι ο ήχος τόσον κατ' άνοδον, όσο και κάθοδον του μέλους ή της κλίμακας, (από τον Πα της μέσης μέχρι τον Ζω' της νήτης όπου η 7φωνία ή και οξύτερα) κρατά και εφαρμόζει όλες τις ελκτικές ιδιότητες που έχει ο πρώτος ήχος, με μόνη την διαφοράν, ότι ο Κε ευρίσκεται περισσότερο υψωμένος (ελκόμενος) από τον Ζω' της νήτης. (Βλέπε "Ανωθεν οι Προφήται", και εις την θέσιν):

Κατά την κάθοδον του μέλους (προς τον Δι) όμως η δίεση του Κε αναιρείται και ο Ζω' της νήτης κρατώντας τα ελκτικά γνωρίσματα του πρώτου ήχου, ευρίσκεται υπό

ελαφράν ύφεσιν, αλλά ελαφρώς και ο Κε. (Βλέπε "Τον Δεσπότην και Αρχιερέα", και εις την θέσιν):

Αν ο Ζω' έχει κλάσμα ή απλή, τότε είναι φυσικός. Κατά τα υπόλοιπα, κατά την κάθοδο του μέλους προς την βάση (Ζω) ο φθόγγος Νη ευρίσκεται ελκόμενος από τον Ζω κατά απλήν ύφεσιν, εφαρμόζων πάγιον θεωρητικόν κανόνα.

Συστήματα: Ενεργεί κατά το 7φωνο σύστημα.

Έκταση: Η θεωρητική έκταση του ήχου είναι απεριορίστος, καθώς και στον πρώτον ήχο. Στην πρακτική εφαρμογή όμως, παρατηρούμε ότι χρησιμοποιεί περισσότερο τους βαρείς φθόγγους της βάσεως του ήχου, πιστοποιιών έτσι την βαρύτητά του.

Καταλήξεις: Από τον Πα της μέσης, μέχρι και τον Δι' της νήτης ισχύουν όσα και στον πρώτον ήχο. Εντελείς και τελικές καταλήξεις όμως, γίνονται στον Ζω της υπάτης, όπου και η βάση του ήχου.

Βάση: Ως βάση του ήχου, δέον να θεωρείται πάντα ο Ζω της υπάτης.

Στη συνέχεια παρατίθενται:

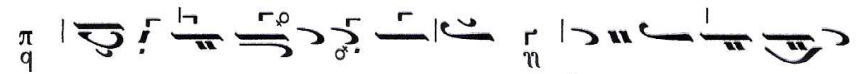
α) Οι κλίμακες του ήχου.

β) Μέρος από το μάθημα " Άνωθεν οι προφήται" και

γ) Μιά άσκηση σε 5φωνο βαρύ διατονικό και τρόπο παπαδικό.

Α. Φυσική	Β. Ανοδική	Γ. Καθοδική
8	6	10
14	16	11
12	10	12
8	10	10
10	10	8
12	12	15
8	8	6
72	72	72

ΜΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟ "ΑΝΘΩΣΕΝ ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΑΙ"
ΣΕ 5ΦΩΛΟ ΒΑΡΥ ΔΙΑΤΟΝΙΚΟ.

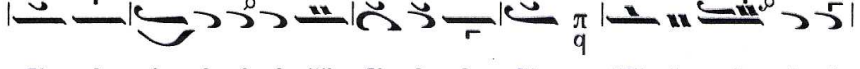
 α α α α α α α α λα α α α α α

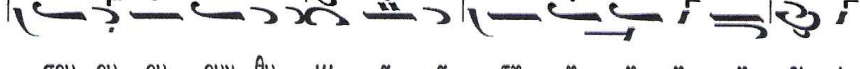
 α α α α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο

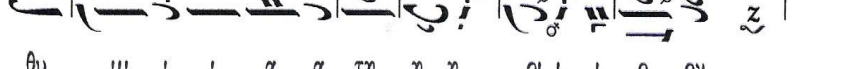
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α

 το ο ο ο ο ο ο μη το ο ο ον χρυ υ υ υ υ

 σου ου ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι

 θυ μι ι ι α α τη η η ρι ι ο ον

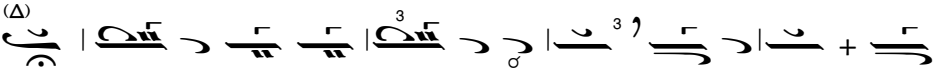
----- . -----

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑΡΙΟΝ

Από το βιβλίο με τίτλο **ΧΕΡΟΥΒΙΚΑΡΙΟΝ** του κ. Φώτη Θεοδωρακόπουλου που θα κυκλοφορήσει τον προσεχή Οκτώβριο, παρατίθενται δύο Χερουβικά.

Έκλογή ΦΩΤΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ήχος Δι

 ιε Οι οι οι οι τα α α α α α α α

^(B) | α α α α + | ^(Δ) α α α α Χε + | ^(B) ε ε ε ε λε + | ^(Δ) ε ε

^(B) ε ε ε ε | ^(Δ) ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου χε ε ρου ου βι ιμ ^(N) μυ υ υ υ υ υ μυ υ

υ σσι ι χω ως ^(B) ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ει χο νι ι ζο ον τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι τη ζω ο ο ο

ο ποι οι οι οι και τη ζω ο ο ποι αι ω

^(Δ) ω Τρι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α χα α α α α α α α α α

Τρι α α α α α δι ι τον τρι σα γι ι ο ο

ον υ υ υ υ μνο ον προ ο ο υ υ μνον προ

σα α α α α α α α δο ο ον τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α α α σαν

την βι ι ω ω ω τι ι ι την βι ω ω τι ι

χη ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε ε

α πο θω ω με ε θα α με ε ε ε ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι πα σαν με ε ρι ι

μνα αν

Ἔτερον
ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Ἦχος Δι

Α γι α α α α α α α

Καὶ ἕτερον

α α α α α α α λ α α α α α α α

α α α α α α α λ α α α α α α α

α α α α α α α α λ ε τ ρ ι α α α α

α α α α δι ι ι ι τον τ ρ ι σα α γ ι ι

ο ο ν υ υ υ υ υ υ μ ν ο ο ο ν π ρ ο σα α

α α α δ ο ο ο λ ε π ρ ο σα α α δ ο ο ο ν τ ε ε

ε σ πα α α α α α α σα α αν την βι ι

ω ω ω ω ω ω ω τι ι ι ι την βι ω

τι ι κ η η η ν α π ο θ ω ω ω ω ω με

ε θ α με ε ε ρ ι μ ν α α α α α α α α

α α α α α α αν

Μετά τὴν εἴσοδον. (Εκλογή).

Α μην Ταις α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ
 γε ε λι και αι αι αι αι αις α ο ρα α
 α α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με νον
 τα α ξε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ν Αλ λη λου
 ου ι ι ι α α α α α α α α α α α

----- . -----

ΓΕΝΙΚΟ ΣΛΛΠΙΣΜΑ

«Οι Υπέρμαχοι» ἀγωνιοῦμε καὶ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴ διάσωση καὶ διατήρηση τῶν γνήσιων μουσικῶν μας παραδόσεων. Οἱ προσπάθειές μας εἶναι καθαρῶς ιδεολογικές. Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς προσηλωμένους στὶς μουσικές μας παραδόσεις, ἐρευνητές, μουσικολόγους, ψάλτες, τραγουδιστές, ὀργανοπαίχτες καὶ φιλόμουσους νὰ ἐγγραφοῦν στὴν Ἐνωσή μας. Ἡ κάθε εἶδος βοήθεια εἶναι πολὺτιμη.

«Οι Υπέρμαχοι»

Τα ἐνυπόγραφα κείμενα, ἐκφράζουν τὶς ἀπόψεις τοῦ ὑπογράφοντος.

Συνδρομές, προαιρετικές μὲν, ἀναγκαῖες δὲ γιὰ τὴν στήριξη τοῦ περιοδικοῦ.

